

Богомил Райнов

Публикувано от **gerazd** на **22.02.2011**

Богомил Райнов

Син е на академик Николай Райнов, от когото се отрича през 50-те години на XX век, и брат на скулптора Боян Райнов.

От 1953 до 1960 г. е аташе по културата в българското посолство в Париж. Има научни публикации в областта на естетиката, изкуствознанието и културологията. Автор е на многобройни монографии за изобразителното изкуство, история на теософията, криминални и шпионски романи, чийто главен герой е Емил Боев, както и романизирани автобиографии. Романите му са много популярни, издават се по няколко пъти в големи тиражи.

Богомил Райнов е силно противоречива фигура в българската култура. Дългогодишен заместник председател на Съюза на българските писатели и член на Централния комитет на Българската комунистическа партия, той изиграва голяма роля за налагането на социалистическия реализъм в българската литература и в идеологическия разгром на много "идеологически заблудени" български писатели, като Александър Жендов, Христо Радевски, Атанас Далчев и други, по време на ранните години на комунистическото управление до падането на Вълко Червенков от власт, както и по-късно. Известният български литературен критик Борис Делчев го нарича в дневника си „подлец и полемист от висока класа“, „човекоядец“, „дясната ръка на култа и негова ударна сила, един от моралните убийци на Жендов“. Българската поетеса и преводачка Невена Стефанова го нарича „талантлив угодник“. Радой Ралин му лепва прословутото "Погодил Номерайнов". След смъртта на Богомил Райнов са публикувани книгите му „Лека ни пръст“ и „Писмо от мъртвец“, изпълнени с груби нападки срещу Александър Жендов, Борис Делчев и Радой Ралин.

Заедно със Светлин Русев участва в подбора и закупуването на картини на Националната галерия за чуждестранно изкуство. Парите са държавни, отпуснати по настояване на Людмила Живкова.

РОМАНИ И ПОВЕСТИ :

- * „Любовен календар" (1942)
- * „Инспекторът и нощта" (1963), екранизиран
- * „Пътища за никъде", повест, екранизирана („Бялата стая")
- * „Умирай само в краен случай", екранизиран (1978)
- * „Няма нищо по-хубаво от лошото време" (1971), екранизиран
- * „Господин никой" (1967, 1971, 1974), екранизиран
- * „Денят не си личи по заранта", ISBN: 9547397133
- * „Голямата скука" (1971, 1974), екранизиран
- * „Бразилска мелодия", екранизиран
- * „Един наивник на средна възраст" (1975), екранизиран (1976)
- * „Реквием за една мръсница" (1975), екранизиран (1976)
- * „Тайфуни с нежни имена" (1977), ISBN: 9547397125, екранизиран
- * „Третият път" (1977)
- * „Черните лебеди" (1977), екранизиран, дъщеря му Диана в главната роля
- * „Само за мъже" (1977, 2003), ISBN: 954445845X
- * „Денят не си личи по заранта" (1981), екранизиран
- * „Не ме разсмивай" (1983, 1989)
- * „Тихият кът" (1999)
- * „Ченге втора употреба" (2000)
- * „Цветове на болката" (2004)
- * „Тайната" (2005), ISBN 9547396919
- * „Магичен фенер" (2005), ISBN 9547396072
- * „Тютюневият човек"